

Λόγοι Αθωνιτών πατέρων: Λόγος περί Θείων οραμάτων και οπτασιών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

30. Διηγήθηκε ένας ερημίτης σε αδελφό.

Αδελφέ μου και πατέρα μου, δεν γνωρίζω πως, αλλά αξιώθηκα ο ανάξιος να με κοινωνήσει άγγελος Κυρίου.

Είδα στην αρχή ένα φως και μετά ήλθε άγγελος κρατώντας τα τίμια Δώρα.

Πως έγινε δεν μπορώ να καταλάβω.....

31. Μετά από πολλές προσευχές και πολλά δάκρυα, διηγήθηκε σε μας ο σεβάσμιος ησυχαστής των Κατουνακίων παπα Εφραίμ, είχε πληροφορία ότι οι κεκοιμημένοι, ο πατέρας αυτού γέρων Νικηφόρος και ο πρώτος Γέροντας του Εφραίμ βρήκαν την σωτήρια τους.

32. Ο ησυχαστής γέρων Ιωσήφ, ο κοιμηθείς με ειρήνη το έτος 1959 στην αρχή της ασκητικής του ζωής, σε ώρα γλυκύτατης νοεράς προσευχής, είδε το έξης όραμα. Όπως το διηγήθηκε ο ίδιος.

« Εκεί που βρισκόμουν βυθισμένος στον εαυτό μου και πρόσεχα τα λόγια της ευχής, ξαφνικά γέμισα φως....και έπειτα όλος ο τόπος έγινε φως. Ξαφνικά παρουσιάστηκαν τρία παιδάκια, σε ηλικία έξι μέχρι οκτώ ετών, όμοια κατά πάντα

στην μορφή και τα χαρακτηριστικά τους, χαριτωμένα και τόσο ωραία που η θέα τους αιχμαλώτισε όλες μου τις αισθήσεις.

Βάδισαν προς σε μένα με τον ίδιο ρυθμό, το ίδιο βήμα, σαν να ήταν ένα και όμως ήταν τρία.

Έψαλλαν μελωδικότατα το «όσοι είς Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε αλληλούϊα».

Όταν με πλησίασαν πολύ, μέχρι που νόμιζα ότι θα τα έπιανα εάν άπλωνα τα χέρια μου, πήγαιναν πάλι μπρος τα πίσω χωρίς να γυρίζουν την πλάτη τους και συνέχισαν το ίδιον ύμνο και στο αλληλούϊα με ευλογούσαν με τα χεράκια τους, καθώς κάνει ο ιερέας.

33. Κάποτε ένας καλός και ενάρετος μοναχός είδε την Παναγία μας να σκουπίζει το μοναστήρι της μεγίστης Λαύρας. Δεν πέρασε πολύς καιρός και ο Σουλτάνος έδωσε διαταγή σύμφωνα προς το οποίο ο Τουρκικός στρατός έπρεπε να αναχώρηση από το Άγιον Όρος.

34. Μην στεναχωριέσαι! Το όνομα σου είναι γραμμένο εδώ στο βιβλίο της ζωής, είπε ο Κύριος στον απλούστατο και προορατικών γέροντα Αβέρκιον της Νέας Σκήτης, όταν του αποκαλύφθηκε κάποτε στο Κυριακό κατά την ώρα της αγρυπνίας.

35. Όταν κάποτε ο όσιος Ευθύμιος, ο κτήτορας της ιεράς μονής Ιβήρων, λειτουργούσε στην κορυφή του Άθω κατά την γιορτή της Μεταμορφώσεως, φως ουράνιων περιέλαμψε όλους τους παρευρεθέντας, το οποίον τους ανάγκασε να πέσουν καταγής γιατί δεν μπορούσαν να υποφέρουν την λάμψη.

36. Ο σεβαστός λόγιος μοναχός γέρων Θεόκλητος Διονυσιάτης μου διηγήθηκε ότι πήγε κάποτε να συναντήσει τον θαυμάσιο στην ψυχή και την βιβλική όψη Ρώσσο ερημίτη παπα Τύχωνα.

Πλησίασε το ασκητήριο του άκουσε θεσπέσιες ψαλμωδίες.

Νόμιζε ότι γινόταν Θεία Λειτουργία και για αυτό περίμενε έξω από την καλύβα μέχρι να τελείωση.

Τέλος, αφού μπήκε βρήκε μόνο τον παπα Τύχωνα στην εκκλησία, ο οποίος εκείνη την στιγμή μεταλάμβανε τον Άγιον Άρτον.

Διατηρούσε Άγιον Άρτον όλο το χρόνο και μεταλάμβανε συχνά μόνος του.

Ο πατέρας Θεόκλητος έμεινε κατάπληκτος και απορούσε τι να ήταν οι ψαλμωδίες που άκουσε προηγουμένως.

Λίγο πριν την μακάρια κοίμηση του ερημίτου τον υπηρετούσε ο μαθητής και υποτακτικός του, σεβάσμιος γέρων Παΐσιος.

Εσύ είσαι ο άγιος Σεραφείμ; Ρώτησε κατάκοιτος και ετοιμοθάνατος παπα Τύχων.

Τι λέτε γέροντα, δεν σας καταλαβαίνω.

Να - είπε τότε - προ ολίγου ήταν εδώ ο άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ μαζί με την Παναγία και μιλούσαμε.

Τι σου είπε η Παναγία;

Ρώτησε ο πατέρας Παΐσιος.

Μου είπε ότι θα με πάρει μετά την γιορτή μου.

Πράγματι στις 10 Σεπτεμβρίου μετά την γιορτή της γεννήσεως της Θεοτόκου 8 Σεπτεμβρίου, κοιμήθη ο παπα - Τύχων με ειρήνη κρατώντας στα χέρια του ένα σταυρό.

Πριν πεθάνει ο πατέρας Παΐσιος του έβαλε στην μύτη να μυρίσει βασιλικό.

Μυρίζει ωραία γέροντα; Του είπε.

Ναι, παιδί μου αλλά ο παράδεισος μυρίζει πολύ πιο ωραία!.....

37. Ο ΣΤΑΡΕΤΣ Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ είχε ένα молδαβό μαθητή, το Γεώργιο, που με την σειρά του είχε και αυτός ένα μαθητή, Γεώργιο και αυτόν, που ήταν τυπογράφος στο Νιαμέτς στη Ρουμανία. Στις αρχές του 19ου αιώνα ο Γεώργιος αυτός πήγε στο Άγιο Όρος και εγκαταστάθηκε σε ένα κελί στην περιοχή της Βίγλας, κοντά στη θέση που σήμερα βρίσκεται η ρουμανική σκήτη. Ήταν μορφωμένος άνθρωπος.

Αφού αποτάχθηκε τον κόσμο, έζησε σαν ερημίτης και απόκτησε πολλά χαρίσματα από τον Θεό.

Ο γέροντας Γεώργιος είχε ένα μαθητή τον Αθανάσιο. Έζησαν μαζί οκτώ χρόνια.

Ο Αθανάσιος μιλούσε γι τον στάρετς Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ με δέος και σεβασμό και διηγούνταν τα ακόλουθα για να δείξει το ύψος των πνευματικών του αναβάσεων.

«Είχα την εξαιρετική ευλογία να γνωρίσω τον τελευταίο επιζώντα μαθητή του γέροντα Παΐσιου.

Από το ακόλουθο περιστατικό που συνέβη σε αυτόν, που ήταν άνθρωπος πνευματικά έμπειρος, μπορείτε να καταλάβετε πόσο μεγάλος άγιος ήταν ο Παΐσιος. Κάποτε καθόταν στο καλύβι του και προσευχόταν. Ξαφνικά είδε (σαν σε έκσταση, όπως συνήθως αποκαλύπτεται σε τέτοιους ανθρώπους) πλήθος δαιμόνων να κυκλώνουν ένα είδος θυσιαστηρίου και σε λίγους άλλους δαίμονες να συνοδεύουν τον σατανά με δαιμονική επισημότητα.

Ο σατανάς κάθισε πάνω στο θυσιαστήριο και δεχόταν τους δαίμονες ένας - ένας με τις αναφορές τους και απαντούσαν στις ερωτήσεις του.

Εσύ που ήσουν; Ρώτησε ο σατανάς τον πρώτο δαίμονα.

Ήμουν στο καλύβι ενός μοναχού, που ζει στην ησυχία έξω από το μοναστήρι, μα δεν μπορούσα να τον πλησιάσω, γιατί όσες φορές δοκίμασα εκείνος έπεφτε κατά γης φυσικά έκανε μετάνοιες και προσευχές και ήταν καλυμμένος ολόκληρος με μια φωτιά που με έκαιγε και για αυτό μου ήταν τελείως αδύνατο να φτάσω κοντά του.

Ο σατανάς τότε διέταξε να τον δείρουν όπως και τους άλλους που δεν τα κατάφεραν στις δαιμονικές επιδιώξεις τους.

Κι ήταν όλοι αυτοί 5-6 δαίμονες.

Μετά ο σατανάς άρχισε να γρυλίζει και να λέει.

Ω! πόσο με ενοχλούν αυτά τα παλιόχαρτα (εννοούσε τα πατερικά βιβλία μεταφράσεις του Παΐσιου.)

Θάρθει καιρός όμως που όλα θα υποταχθούν στην θέληση μου, και αυτά τα βιβλία θα εξαφανιστούν.

Και η εποχή αυτή, πρόσθεσε ο γέρον Αθανάσιος ήρθε.

Η περίφημη βιβλιοθήκη της μονής Νιαμέτς κατακάηκε και τα λίγα βιβλία για την νοερή προσευχή που γλίτωσαν από την καταστροφή έχουν μείνει στ' αζήτητα, κανείς πια δεν ενδιαφέρεται γι' αυτά.

Ο γέροντας Αθανάσιος συνέχισε.

Πρέπει να διαβάζουμε διαρκώς ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

Όλοι οι άγιοι πατέρες διάβαζαν πολύ, διάβαζαν ως ότου να λάβουν το χάρισμα της προσευχής.

Τον Οκτώβριο του 1873 ο Αθανάσιος αρρώστησε και στις 23 του μηνός πέθανε και κηδεύτηκε στο κοινό κοιμητήριο.

38. Το μοναστήρι του Νιαμέτς ήταν για την Μολδαβία ότι και το μοναστήρι της Άγιας Τριάδος στην Ρωσία, ότι της Λάυρας των Σπηλαίων του Κιέβου για την Ουκρανία, ότι το Άγιον Όρος για την Ελλάδα. Για πέντε αιώνες ήταν το κέντρο της θρησκευτικής διαφώτισης στην Μολδαβία. Από εκεί βγήκε ο περίφημος молдавбс γέροντας Παΐσιος Βελιτσκοφσκυ, ιδρυτής και πατέρας του θεσμού των γερόντων στη Ρωσία στους έσχατους καιρούς.

Έτσι ένας από τους πολλούς μαθητές του οσίου Παΐσιου, ο Σωφρόνιος, που εκείνη την εποχή ήταν ηγούμενος, ήταν πνευματικός άνθρωπος και αυστηρός ασκητής είδε ένα όραμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Α/ Ο ΠΑΤΗΡ ΠΑΙΣΙΟΣ ΜΟΥ ΕΙΠΕ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΚΥΨΕΛΗ

Β/ ΑΘΩΝΙΚΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ . ΆΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Γ/ Όσιος ΠΑΙΣΙΟΣ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΥ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ.

Πηγή: titomihelakis.blogspot.gr